

ШУМАДИНЪА,

ЛИСТЪ ЗА

КНЪИЖИВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ II. Ненадовићъ.

ТЕЧ. V.

Овај листъ излази на табаку Вторникомъ и Петкомъ. Цѣна му е за три мѣсеца 5, а за пола године 10. цванц. За огласе плаћа се одъ врсте 5, крајц. за трипутъ.

№ 9.

Плавша изъ Намыра.

(продужено)

17.

„Сиђите се доле, ако смѣмъ молити!“ рекне му сапутникъ.

Плавша се повинуе. Сапутникъ му буде као обично врло услужанъ. Ступи на земљу, но не знао гдѣ е, и чекао е, шта ће далъ съ њимъ бити? Наеданпутъ чуе гдѣ кола поредъ њѣга прођоше; али е опетъ единако подозрѣвао. Но кадъ се прилично дуго његовъ сапутникъ не дао живъ чути, отвори онъ самъ разговоръ; али на питања никаквогъ одговора недобіе. Прођоше јошъ една кола покрај њѣга, али и ова одоше далъ. Едва се осмѣлю, да мараму текъ мало съ очію скине; аяцаръ му на срећу не прси пробоо. Одреша после сасвимъ мараму, али опетъ ништа не видіо; све му е испредъ очію црно и тавно было. Кукаванъ Плавша побојо се одъ истине, да сальъ неостане; но на срећу осврне се и спази, да су прозори дужь сокакомъ осветљени. И кадъ добро промотри предѣль, види, да се у познатој главној улици намырской налази, гдѣ е онъ сѣдіо, и то предъ великомъ и љпомъ кућомъ предсѣдателя врховногъ суда, шта више предъ самимъ вратима његовогъ дућана. Но дућанъ е био затворенъ, ерѣ е было већъ по ноћи. Кола Калдейца съ опаснимъ друштвомъ већъ су была отишла.

После дугогъ лутаня отвори санљивый чуваръ дућана г. Плавше врата, и немало упрепасти се и обрадуе, кадъ види свога господара; узме сандукъ, кои е предъ вратима на сокаку стояо, и у стражнѣой соби исприповѣда све новости, кое се за време одсутства његовогъ у дућану и у вароши догодиле; но Плавша не башъ тако любопытанъ био да све чуе.

Сутра данъ у јутру — по може се казати у подне, ерѣ Плавша кое збогъ чудноватогъ догађаја, кое одъ пута уморенъ спавао е као мртавъ — било е све по старомъ: стражня собица, изгледъ на ладникъ одъ ямина, истый асталъ, исте оне столице, истый орманъ. Плавша протре мало очи, но бадава, све по старомъ. Прои-

лостъ была му е подобна сну, ништа му не было ясно а догађай съ херцогиньомъ найманъ. Онъ е држао, да е ово было права обсена и ѣволство; мнимый Калдеецъ морао е бити самъ ѣаво или вештацъ, кои е зацѣло съ њимъ чаролію изиграо. Онъ е съ любопытствомъ свое ствари изъ сандука вадіо; горе на альбинама спазио е три стара златна новца; претуривао е затимъ альине, ерѣ е држао, да су ова три новца као претеча ископаногъ блага, кое се садъ у сандуку налази; али далъ ништа ненађе. Све е у сандуку онако нашао, као што е онъ сложио оно вече, кадъ е съ Калдейцемъ на путь пошао.

18.

Плавша е яко уздисао; ерѣ осимъ она три лажна новца и оны 5000 ливра, кое му е Калдеецъ пре него што е одпутовао у крчми дао, ништа се съ тимъ чудноватимъ догађаємъ не ползовао. Шта да ради? Морао е склонити, да опетъ дућанъ свой чува, и да муштерійце чека, кое су се за време одсутства његовогъ већъ были изгубиле.

Што е одсадъ манъ у дућану радіо, то е приљжніе у стражнѣой соби крозь прозоръ гледао, не былъ како любезну Жакелину смотріо. Али њ нигди нема. Онъ е на данъ по двадесетъ пута у башту и подъ ладникъ одлазио, не былъ га она случайно примѣтила. Но све бадава. Жакелина се нигди не могла видиги. И што е чешче подъ ладникъ одлазио, то су му више фантастичне мисли о херцогиньи Мелфи изчезавале; живаљ се опоминяо дражестне Жакелине, блаженства за време учени, суза и заклетве положене на вѣчиту любовь. Онъ е дабоме заклетву погазио, што се у дворцу Шарму интереса свога ради бавіо, па башъ тога ради и плашио се, да не и Жакелина исто тако, као и онъ учинила. И кадъ е овако о овомъ размншљао, увекъ е себи представљао, да е све оно о херцогиньи само сальъ био, премда су га њѣжна њѣгова чувства опоминяла, да и у сну вѣтреба неверанъ да буде.

У вече по двадесетъ пута ишао е тамо и амо по улици сень-ѣафра и погледао единако на прозоре оне велике куће, у којој сестре Бовичини живе. Но све бадава, истраживаня њѣгова буду суетна. Његову одъ дана

на дань све веѣма омилѣну Жакелину нигди видати не могао.

Но сутра дань быаше му юшъ гора и црня среѣа. Ёрь по дугомъ нѣговомъ истраживаню, чуе — и мал' што онда не у несвестъ пао — да е ѣнераль де-Фано съ целомъ фамилиомъ юшъ пре неколико неделя изъ Намыра одпутовао, и то по свой прилицу у Италию. Отрчи дакле што пре у свою стражню собу, пружи се на креветъ и стане као мало дете плакати. Садъ текъ осети, почемъ ю е за свагда изгубио, како бы га божествена Жакелина усреѣила. Савъ животь нѣговъ наеданпуть се разстрои. Проклинаше свою судбу и проклетогъ Калдейца, збогъ кога е верность, муштерие, херцогство, херцогиню и Жакелину изгубио.

Но и плачу и псовки има края. Сирома Плавша ставе опетъ по старомъ обичаю трговати, тугу свою и пламтеѣу желю прикрие у срдце, и овако безъ утѣхе, безъ вољ и безъ пріятели шврляо е, као онай, кои е веѣ ситъ живота. О своемъ странствованю съ Калдейцемъ не онъ никомъ приповедати хтео, премда су га сусѣди чешѣ запыткивали, гди е за време неколико мѣсеци быо? Па да е и хтео казати, опетъ не бы башъ како треба одговорити могао. Ёрь онъ е одъ свию страна чуо, почемъ е и учене и неучене запыткивао, да херцогъ и херцогиня одъ Мелѣи несуществую на овомъ свету, да дворцу Шарму, шта више и самомъ тако названомъ месту Сень-Валерѣн-Дезаншъ ни трага ни гласа нема. Калдейць е као ветрогоня и волшебникъ савимъ особеный земльопись измислио.

После шесть неделя Плавша на све готово забора-ви, осимъ любведостойне Жакелине. Но по несреѣи или среѣи догоди му се исто онако нешто као и съ Калдейцомъ.

Добые сирѣчь едногъ дана измеѣу прочи трговачки писама и едно съ надписомъ: *Благородномъ господину Плавши де-Лоръ!* На писму е было све забележено, као сокакъ, куѣа, и то га е само текъ уверило, да е нѣгово. Што е на писму стаяло благородный, то га башъ не тако упрепастило, ерь е мислио, да е у писаню погрешка учинѣна. Али се предикату Де-Лоръ яко дивио. Отвори дакле писмо.

У писму е доле стаяло: „на польскомъ добру де-Лоръ у окружию Лангдокъ“ а подписанъ е Мартинъ Кришпинъ препокорный слуга и настоятель добара милостивогъ господина. Садрай писма одъ прилике слѣдуюѣий е: „Почемъ е господинъ Сень-Валерѣн-Дезаншъ польско добро де-Лоръ съ целимъ притязаньемъ за благородногъ господина Плавшу купио, то подписанный настоятель понизно се новомъ господару и милости нѣговой препоруче и моли, да бы му онъ и далъ рукавицъ надъ тимъ нѣговимъ спалукомъ поверио. Сви служители ништа радостни не очекую, него да свога господара што пре на собственомъ своемъ добру поздраве. Уедно пыта препокорный Мартинъ Кришпинъ, да ли ѣе припадаюѣе новце одъ прихода, ако не бы милостивый господинъ самъ хтео овамо доѣи, свака три месеца у векслама слати?“

Нашъ господинъ Плавша десеть пута писмо прочита; найпосле га баца и рекне: „Мартинъ Кришпинъ права е луда.“ — Но при свемъ томъ опетъ е быо замислѣнъ, што се у писму господинъ Сень-Валерѣн-Дезаншъ споминѣ. „Да се не некако и ту Калдейць умешао, па е радъ наново лудорию самномъ да проводи?“ рекне, Плавша, „Али неѣмо тамо господинъ Абубекеру! Неуловисте вы мене више у вашу ѣаволску мрежу.“ — Онъ метне писмо тамо, гди су и она три лажна новца стаяла.

После осамъ дана добие опетъ доста подебело писмо, кое е садржавало уговоръ о продаи польскогъ добра де-Лоръ, гди е такоѣе и име купца и новогъ притяжателя ставлѣно, а тако исто и квите, како е господинъ Плавша преѣашнѣмъ притяжателю у готовомъ новцу исплатио. Меѣу овимъ папирима была е и една цедульица, на коий е слѣдуюѣе написано было:

Господине!

Сокровиште обеѣано ево се преобратило у знаменито и богато польско добро. Уживайте, али никомъ о томъ неговорите.

Абубекеръ.

Плавша и ако не могао посумняти о писму, што се куповине тиче; опетъ Калдейцу не веровао. Годишный приходъ одъ тогъ добра износи више него сво нѣгово иманѣ заедно са свиломъ и чипкама. Шта е побудило Калдейца, да овакову грдну суму новаца поклони? Каква е цѣль чудноватогъ овогъ човека? Ёрь господинъ Плавша, поредъ досаданѣгъ искусства, не никакво могао веровати, да ѣе онай сувонявый жутый пріянинъ Абубекеръ съ нѣговимъ севаюѣимъ очима, кои е изъ Калдее дошавши, по целомъ свету за време нѣговы триста и дванаестъ година протутняо, ма каквомъ поштенемъ човеку сокровиште поклонити. То бы некакво ново чудо было.

Плавша е на све стране распытывао за окружие Лангдокъ и за польско добро де-Лоръ. Па кадъ се савимъ известио, да то све постои, онда е стао и о самимъ писменима и уговорима о куповини распытывати, да нису некако лажна. Обрати се дакле едногъ дана безъ околишена предсѣдателю суда, кодъ кога е онъ подъ кирю седио, и приповеди му, како е знамениту суму одъ свогъ стрица изъ Индиѣ наслѣдио, и юшъ нешто што е измислити могао, и како е за те новце знатно польско добро де-Лоръ купио, и т. д. Предсѣдатель, кои е до садъ укуѣанина едва погледа удостоявао, слушао е веома внимателно, кадъ е овай младиѣ о великомъ богатству приповедати стао. Узме изъ руку Плавшини исправе писмене о куповини, сравни печать и подписе, затимъ поклони се пріятельски, и назове га у разговорѣ найпре „мой пріятелю“, после, кадъ е наново писма прегледао, „мой почитаемый господинъ Плавша“, затимъ погледа на суму, коя е за добро исплаѣена, и рекне: „благородный гоподинъ Плавша“, а кадъ е све документе истогъ добра развидио именуе га: „благородный господинъ Плавша Лорскій.“

Плавша е веѣ потеме видио, да е Калдейца посао поштень, што му е предсѣдатель титуле постепено да-

Пошто га е предсѣдатель понудио да седне, запита га, како е могао и еданъ сатъ да ѿ са чипкама трговати? у осталомъ замоли га, да га у будуће чеће посећава, и понуди му цео горный бой съ куйнама, подрумомъ, аровима, интовомъ.

(продуженъ слѣдую).

М Р В И Ц Е.

Фамилія една даваше домаћу часть, на кою е выше гостию позвала. Газдарица се у куйни тако съ посломъ занела была, да ніе знала ни гди іой е глава, да бы само што лепшу вечеру предъ госте изнела. При спреманю различиты естива, узела е она петла едногъ да га сама собомъ распара и надене. Како е дакле дробъ изъ петла извадила а наместо тога празнину са сарделама испуњавала, догоди се случайно, те іой се венчаный прстенъ съ руке непримѣтно са сарделама заедно у у-

нутрашность петла ушета. Наскоро затимъ примѣти она штету свою. Постање неутѣшна; ерь по старой причи губитакъ венчаногъ прстена съ руке предсказуе нарушенъ супружеске слоге и любви. Цела е кућа была формално преокренута. Све су се домаће слуге искупили, да прстенъ траже. Таванъ, подрумъ, куйна, собе све, све е то было изпреметано, али све бадава. Кодъ астала седла е као нема, скоро залогая едногъ у уста узела ніе. Сви су се гости старали да е утѣше и разведе, али бадава, она немогаше мниму штету да прежали. Напоследку измеђ осталогъ печеня изнесе се на асталь целокупанъ, печенъ, надевенъ петао. Текъ што е домаћинъ целокупность гордогъ петла рушити и на удове га разделявати почео, а наеданпуть се изъ унутрашности нѣгове златанъ обручиъ заблеста. Ускликъ, вреву и весель како гостию тако и домаћи за излишно судимо описивати. Доста е кадъ кажемо, да е текъ садъ звек а чаша владу свою заузела была.

ДОМАЋЕ и СТРАНЕ НОВОСТИ.

С Р Б И Я.

По гласу Званичны новина, бр. 5. постављени су:

Указомъ Нѣгове Свѣтлости одъ 28. Јануара. За Предсѣдателя „Врховногъ и Касаціоногъ Суда“ г. Цветко Раіовићъ досадашній Предсѣдатель Врх. Суда, за Подпредсѣдателя г. Ђета Угричићъ доякошній Членъ Врх. Суда, за Членове пакъ: г. Бошко Тадићъ и г. Сава Шилићъ Членови доякошнѣгъ Врхов. Суда, даљ г. Тимотей Кнежевићъ Началникъ Администр. Одѣл. и г. Филипъ Христићъ Началн. Суд. Одѣлен. Княжеске Канцеларіе, г. Коста Магазиновићъ доякошній Членъ Врх. Суда, г. Тома Катићъ досаданій Предсѣдатель Суда Апел. I., г. Коста Плякићъ досадан. Предсѣдатель II. Одѣл. Апел. Суда, и г. Яковъ Димшићъ доякошній Началн. Суд. Одѣл. Попеч. Правосудія. Даљ за Секретаре: г. Матія Матићъ доякошн. Секретар. Врх. Суда, и г. Ђорђе Ценићъ доякошній Предсѣдатель Варошкогъ Суда. За I. Столоначалника г. Сретень Поповићъ досадан. Столонач. Врх. Суда и г. Ненадъ Јовановићъ досадан. Столонач. Попеч. Правосуд. За Протоколисту г. Никола Райковићъ доякошн. Протокол. Суд. Одѣлен. Попеч. Правосуд. За Регистратора г. Стеванъ Петровићъ Архиваръ и Регистр. Апел. Суда; за Експедитора г. Стеванъ Лонгиновићъ доякошн. Канцелиста Попеч. Правосуд. за Канцелисту г. Миливое Петровићъ досадан. Канцелиста Врх. Суда, и г. Ђорђе Живановићъ доякошн. Практикантъ Суда Вароши Београда.

— Даљ постављени су: за Предсѣдателя Апелационогъ Суда I. Одѣл. г. Атанасіе Вукићевићъ доякошній Членъ истогъ Суда; за Предсѣдателя Суда Апел. II. Одѣлен. г. Станисавъ Стефановићъ Членъ истогъ Суда; за Предсѣдателя Суда Вароши Београда г. Светозаръ Давидовићъ доякошн. Секрет. Княжеске Канцелар. Пред-

сѣдатель Суда Окр. Београдск. г. Мияило Ђорђевићъ постао е Членомъ Апелацион. Суда I. Одѣл. а на нѣгово место премештенъ е по молби Предсѣд. Суда Окр. Гургусовачкогъ г. Александеръ Ђурићъ; а на нѣгово место за Предсѣдателя Гургусовач. Суда г. Сима Весовићъ Секретаръ Совѣта. Предсѣд. Суда Окр. Чачанскогъ г. Маринко Радовановићъ постављенъ е за Члена Апел. Суда II. Одѣл. а на нѣгово место постављенъ е г. Никола Х. Поповићъ доякошн. Секретаръ Княжеске Канцеларіе. —

— Указомъ Нѣгове Свѣтлости одъ 26. тек. м. постављенъ е досадашній Професоръ Лицея г. Райко Лешянинъ за I. Секретара Совѣта.

На упразнио место Секретара Попечительства Правосудія (Адми. Одѣл.) премештенъ е по потреби службе г. Константинъ Обрадовићъ досадашн. Секретаръ Судебногъ Одѣлен. Попечительства Правосудія.

— За II. Секретара Совѣта постављенъ е г. Ђаремъ Груићъ досадашн. Столоначалникъ Совѣта, а на нѣгово мѣсто постављенъ е г. Миша Барловацъ доякошн. Столоначалникъ Попечительства Правосудія.

— Г. Димитрије Матићъ премештенъ е за Началника Административногъ Одѣл. Г. Коста Цукићъ, Професоръ Лицея, постављенъ е за Началника Иностраногъ Одѣл. Княжеске Канцеларіе.

Т У Р С К А.

Писма изъ Цариграда одъ 9. Јануара являю, да тамо вѣсть, како е царъ рускій приміо аустрійске предлоге, нико съ почетка ніе вѣровао, да е и садъ іошть многи Турци невѣрую; съ друге пакъ стране да Грци, па и найумѣренія, толкую то приманъ предлога као неко помоћно средство Русіе, да добіе времена и да нераздражи врло яко немачке дворове.

Изъ Поуздане руке чуе се, да е нѣгов. велич. Султаниъ избрао за заступника високе Порте на паризскомъ

конгресу бывшегъ великогъ везира Решид-пашу. Турска не бы никадъ большій изборъ учинити могла. Докъ е Друенъ де-Лій юшть быо министеръ инострань Дѣла, казивао е често: Решид-паша е еданъ одъ оны редки дипломата, кои е источну размирицу у основу сватио, и кои е цоштену политику Француску довольно упознао.

РУСИЯ.

У *Варшави 20. Януара*. Као што смо већ явили. умро е данасъ князь Паскѣвићъ Ериванскій. — Иванъ Федоровићъ Паскѣвићъ, князь одъ Варшаве и грофъ одъ Еривана, намѣстникъ кралѣвства Польскогъ, царско-русскій и кралѣвско-п्राискій ѣнерал-фелдмаршалъ, начелникъ выше руски, прайски и аустриски полкова, кавалѣръ найвыши ордена и проч. и проч., рођенъ е 1782. год. у Пултави. Онъ е врло младъ ступио у воєну службу и служио е у полку преображенске гарде, постао е флигел-ађутантомъ цара Павла и доцнѣ цара Александра I., и ранѣнъ е год. 1805. у битки кодъ Аустерлица. Год. 1808. быо е онъ доноситель обяве рата Русіе высокої Порту; год. 1809. постане полковникъ и буде ранѣнъ кодъ Ибраиле; год. 1811. постане ѣнералъ, боріо се год. 1812. подъ Багратиономъ славно кодъ Смоленска и Мозайска, год. 1813. кодъ Лициске, и постане год. 1814. ѣнерал-лайтнантомъ. Год. 1815. постане онъ ѣнерал-ађутантомъ, воевао е год. 1826. подъ Ермоловомъ славно и побѣдоносно противъ Персіянаца, побѣдио е Абас-Мирзу кодъ Елисаветополя, добіе год. 1827. главну команду у той войны, одржи побѣду кодъ Церавъ-Булата и освоа Ериванъ на юришь, збогъ чега е добио насловъ грофа одъ Еривана, освои год. 1828. и 1829. Карсъ и Ерзерумъ и постане после заключеня мира фелдмаршаломъ. Год. 1831. погазио е и утишао своіомъ побѣдомъ кодъ Варшаве польску революцію, постане затимъ намѣстникомъ кралѣвства Польске и завео е у кралѣвству органичный штатутъ (законе). Онъ е у овомъ незгодномъ и тугальвномъ положеню умео своимъ изванреднымъ личнымъ свойствама одржати и сачувати поверенѣ не само свога цара, него и свою Поляка; год. 1849. ушао е онъ на челу руске войске у Мацарску, нѣгове су операціе и воєна кретаня была увѣнчана высайшимъ успѣхомъ, мацарска революція буде погажена и Гергей положи са целомъ войскомъ оружіе на полянама Вилагошкимъ. Князь Варшавскій, одликванъ по заслуги одъ свою владателя страны, участвовао е у свыма великимъ и важнымъ политичнымъ пословима, кои су се одъ части у самой Варшави и свршавали. Год. 1854. отишао е сѣдый войсковођа юшть еданпуть на бойно полѣ, прегледао е руске войске на Дунаву и доживіо е смръть свога высокогъ господара и пріятеля. Князь Варшавскій умро е после дугогъ и тешкогъ болованя, и понео е са собомъ у гробъ славу племенитогъ и доброгъ мужа, изредногъ войсковође и смотреногъ и мудрогъ управителя, кои е подъ владомъ четири цара са найвећомъ славомъ служіо.

— У *Петробургу 12. Януара*. Чимъ е князь Михаилъ Димитрієвићъ Горчаковъ изъ Крима стигао, одма е цару представлѣнъ быо. После подуже аудіенціе кодъ нѣговелич. цара, отишао е онъ кодъ великогъ князя Михаи-

ла, фелд-цайгмайстора (еръ е князь Горчаковъ, као што е познато, ѣнералъ одъ артилѣріе) и учинио е остале обичне посѣте. У овданићмъ племићскомъ касину спремаю нѣму за честь велику часть и торжество. Многи потврђую, да ће се нѣму врло важни послови повѣрити. Као што е познато, шилао га е царъ Никола юшть пре садашнѣгъ рата у Лондонъ. Истый е князь Горчаковъ юшть за време бавленя свогъ у Букурешту писао князу Менчикову, кадъ е овай подкрѣплѣня одъ нѣга зактевао, оно знаменито писмо, у коме између осталого стои слѣдуюће: „Я ћу ти послати войске колико годъ оѣнешъ; ты гледай само, те одржи Крымъ: па макаръ мене овде и разбили.“

ФРАНЦУСКА.

У *Паризу 20. Януара*. По наредби ратногъ министра, ставлѣни су сви воѣници одъ класе године 1848. кои су у резерви служили. и сви они, кои су изъ буди каквы урока на привременомъ одпусту были, у резервнѣи списанъ, како бы доцнѣ конечный одпустъ добили.

— Они Поляци, кои су саюзной войсци у Крыму услуге чинили и међу коима се налазе многи, кои су као француски оѣнцири придати были главногъ ѣнералу, поднели су едно прошеніе кралѣвици Викторіи, молећи, да бы имъ она подарила ону медалю, кою е она францускимъ воѣницама, кои су у крымской войны участвовали, раздала. То е прошеніе кралѣвици одъ принца Наполеона препоручено, и одъ министра инострань Дѣла енглескомъ посланику доставлѣно.

— Овди се евакїи яко побояо за здравлѣ ѣнерала Боскета, коме су се ране опетъ отвориле.

Францускомъ е правительству поднѣшено 500 прошенія, коя зактеваю сенаторско мѣсто.

— Неки кажу, да е царъ рекао своіой околинѣ: „Миръ ће быти заключенъ пре 8-гъ Марта.“ А познато е, да е Наполењ I. башъ 8-гъ Марта вратио се съ острова Елбе у Француску.

— У пристаништу тулонскомъ налазе се садъ 12 линейны лађа, 7 фрегата и 3 оманъ ратне лађе.

ЕНГЛЕСКА.

Отваранъ парламентски сѣдница.

19. Януара отворенъ е парламентъ са обичнымъ торжествомъ и свечаностѣу. Великолѣпна и дивноукрашена сала быяше юшть еданъ сать пре отвараня препуна, и госное одъ высокогъ благородства у сайномъ вечернѣмъ накиту заузеле су као обычно найвећу часть простора. Одъ главны лица овогъ торжества, т. е. одъ лордова горнѣгъ дома, присутствовали су око 50, међу нима быяше архиепископъ кентербурскій, епископъ лондонскій и ексетерскій и юшть три друга высока свештена лица. После едногъ сата дођоше у салу страны посланици. Одъ министра првѣи е дошао лордъ Кларендонъ; за нѣмъ дођоше сѣдый маркизь оѣ Лансдауна, Еарль Гринвилъ и Еарль Харовби, и наипосле лордъ Папмуръ, ратный министеръ, заедно са херцогомъ Кембри-

Кральица е стигла баишь у два сата кодъ вѣкторинске куле, главногъ улаза куле лордова. 20 минута после два сата стигла е пратня краљичина предъ двери сале засѣданія. Кральица е дочекана найвећомъ страхопочитателномъ тишиномъ, и попела се, наслонѣна на руку свога високогъ супруга, на престолъ. Свудъ унаоколо око њѣ стаяху членови краљѣвскогъ дома, предъ њомъ великодостојници државни са высокимъ значама и драгоцѣностима круне. Мало даль патрагъ стаяху прѣ дворске даме. — Почемъ е краљица саборъ опомѣнула, да свакъ свое мѣсто заузме, прочитала е она слѣдуюћу престолну бесѣду:

„Лордови и центмени! Одъ заключѣна последнѣ парламентске сѣднице задобило е оружје саюзника сѣдне побѣде. Севастополь, сильный градъ рускїй на приномѣ мору, нѣ могао одолѣти редкомъ постоянству и отважной храбрости савезне войске. На опрему морске и сувоземне силе за идућу годину обратила самъ мой найозбильнїй позоръ; но докъ самъ я мећутимъ наумна была, ништа не пропустили, што бы ратнымъ операціама већу снагу и подвигъ дати могло, сматрала самъ я за мою дужность, да неодбацимъ никаква изьявленя и понуде, кое бы могле дати изгледа за сталанъ и честанъ миръ. Кадъ е дакле царъ аустрискїй пре краткогъ времена мени и моме високомъ саюзнику, цару францускомъ понудио свою услугу, да у смыслу наши интереса кодъ цара рускогъ посредуе, съ томъ намѣромъ, да изради и издѣйствуе прїятельско споразумѣнѣ у садашњимъ спорнымъ питањима између ратујући сила, саизволила самъ я у сагласію са моимъ саюзницима, и я вамъ на мое велико задовольство могу саобштити, да су нека условія утврѣена, коя ће, као што се надамъ, моћи служити за основъ коначномъ заключѣноу мира.

Преговори поради заключѣна таковогъ мира за кратко ће се време започети у Паризу.

При истымъ преговорима я ћу брижљиво на то мотрити, да оне цѣли, збогъ кои е ратъ поведѣнъ, изъ виду неизгубимъ, и я сматрамъ за умѣстно, да донде продужавамъ ревностно спреманъ за морскїй и сувоземный ратъ, догодъ се поволянъ и сталанъ миръ незаклучи.

Премда е овай ратъ, у кои смо мы садъ уплетени, произишао изъ догађая на югу, то я зато опетъ нисамъ пропустила, да обратимъ мою пажню и смотреность и на отношеня сѣверне Европе, и зато самъ у саюзу са царемъ францускимъ заключила са краљемъ шведскимъ и норвежкимъ еданъ уговоръ, кои садржи одбранителна на њгову државу односећа се опредѣленя, и кои смѣра на одржанъ политичне равнотеже на ономъ краю Европе.

Исто самъ тако и са републикомъ Хили заключила еданъ прїятельскїй, трговачкїй и бродопловный уговоръ, и издала самъ наредбу, да се ти уговори вами до знача доставе.

Центмени долигъ дома! Намѣре и предузећа за идућу годину быће вами достављена. Вы ћете се увѣрити, да су она такова, да она заключаваю у себи све нуждне мѣре за продужѣнъ рата ако се по несрећи небы миръ заклучио.

Лордови и центмени! Я вамъ примѣчавамъ са великимъ задовольствомъ, да су помоћна средства и извори силе мое државе остали неизциплѣни и неумалѣни при свимъ ратнымъ теретима и жертвама, кое е мой народъ принео. Я се осланямъ са найвећимъ поуздаѣмъ на мужественый отресный духъ и племенито отечестволюбїе мой вѣрны поданика, кои ће ми и у будуће ревностно на услуги и помоћи быти, као што су и досадъ были, и нека буду увѣрени, да имъ я никакве жертве поискати и напрезая наложити нећу, коя небы имала за цѣль одржанъ велики и важны интереса, чести и достоинства државе.

Я препоручуемъ вамъ пазливомъ разсматраню неке предмете, кои се на унутрашнїй развитакъ и напредакъ односе.

Разлика, коя у некимъ важнымъ поединостнымъ точками постои између трговачки закона Шотске и закона осталь частїй саединѣногъ краљѣвства, причинила е великой мложини мой тргујући поданика разне неприликѣ. Вами ће быти предложене неке мѣре, како бы се та незгода уклонила.

Даль ће вамъ се предложити неке мѣре ради поправки и пречишћѣна закона, кои се односе на ортачка отношеня у раднїи, да бы се тимъ начиномъ употребленъ и обртай капиталла олакшао.

Система, по коїой се трговачке лађе млогимъ мѣстнымъ и пролазнымъ ѣмруцима подвргаваю, дала е поводъ млогимъ тужбама и тегобама. Вами ће се учинити нека предложѣна, како бы се и у томъ погледу какво олакшанъ учинило.

Вами ће поднешене быти такође неке мѣре поради поправки закона и правны отношеня у великой Британїи и Ирской, и вы ћете безъ сумнѣ на тай предметъ найвећу пажню и бригу обратити.

Моя е найтоплїя молитва, да бы васъ благословъ божіегъ промысла пратио у свомъ претресаню и саветованю како овы наведены, тако іошть и други неки предмете и послова, и да бы то саветованъ срећнымъ успѣхомъ увѣнчало све оно, што е цѣль могъ непоколебимогъ стараня и бриге, а то е благостанъ и срећа мога народа.

За цѣло време те бѣседе владала е найдубля тишина, и та е тишина пратила краљицу крозь цео дугачкїй ходникъ, кои води до главне стѣпенице. На улиця е краљица врло живостно и радостно дочекана и поздрављѣна одъ скупљногъ народа, и еданъ сатъ доцнѣе отишла е она у Виндзоръ.

По прочитаной бѣседи разишла се сѣдница парламента. Око 5. сатїй скупила се опетъ сѣдница долигъ дома, и ту е прочитанъ одговоръ на престолну бѣседу. Дизраели похвалывао е бѣседу и изьявио е, да ће онъ министерство подпомагати, па макаръ се оно изьяснило за ратъ или за миръ. О догађаїама, кои се односе на обсаду Карску, изражавао се онъ съ великимъ негодованьемъ и куденьемъ. Лордъ Палмерстонъ се изьязио, да онъ веруе у миръ. Све околности подпомажу наданъ, да ће се онъ донста заклучити. Но зато су опетъ нуждне мѣре и наредбе учинѣне, да бы земля у свакомъ догодити се могућемъ случаю спремна была, да іошть едну читаву

годину дана ратъ води, премда е сва прилика да ће миръ за три месеца већь коначно заключенъ бѣти. Ребукъ се изразио, да се ратъ донде водити мора, догодъ се оружјемъ пожелана цѣль непостигне. Генераль сирь де-Ласи-Евансъ рекао е, да е Енглеска доста силна, да и сама ратъ на свою руку далъ продужити може. Пошто су јошъ неколико нѣи говорили, буде адреса (т. е. одговоръ на престолну бесѣду) примљена и сѣдница се долнѣгъ дома разиђе. У горнѣмъ дому изявио е лордъ Кларендонъ односително на ту адресу, да онъ ратъ башь ради самогъ рата одбацуе, и да ће се онъ на конференціама у Паризу изъ своју сила трудити, да се миръ заклучи. Цео е енглескій кабинетъ тогъ истогъ мышлѣня, а тако исто и царъ Наполеонъ. Но зато опетъ неће се ратна спреманя прекинути. Примиріе мора бити кратко и миръ несме за Русію понижателанъ бити, ако се оће да миръ буде сталанъ и дуготрајанъ. Еарль одъ Дерби говорио е у истомъ смыслу, као и Дизраели.

У бродницама у Сутамптону спремане су 8 превозны лађа, коѣ ће се са 800 войника на море навести.

„Таймсъ“ увѣрава, да се у оружницама у Вуличу чине найвеће припреме за идуће пролеће, и то тако ревностно, као да о конференціама никадъ ни спомена нѣе было.

АУСТРИЈА.

У Бечу 23. Јануара. „Естерайхше кореспонденць“, пише: Будући е пограничный саобраштай између поданика краљвства польскогъ дуже време подложанъ быо разнимъ ограничєняма, то се истый саобраштай у течєнію мѣсеца Децембра по узаямномъ споразумлѣню оба царска правительства одъ речєны ограничєня ослобођава, и быће употребленъ путны листова уведено по пређашнѣмъ старомъ начину. Краљвско - польска царинска надлежателства већь су добыла налогъ, да се строго по томе имаю владати, и да све аустрійске поданике безъ разлике станя и занимања, кои су до три милъ одъ границе удалѣни, на само показиванъ путне исправе, па ако ова и небы была снабђѣнена рускимъ подписомъ, свуда слободно пропуштаю. Одъ овогъ су правила само она лица изузєта, којма е улазакъ у краљвство польско уобште пре забранѣнъ быо.

ШПАНИЈА.

У Мадригу 14. Јануара. По єдномъ јуче обнародованомъ закону, састояће се флота шпаньолска год. 1856. изъ слѣдујући лађа: 1) за Шпанію: изъ 1 линейне лађе, 4 фрегате на єдра и 2 на завртанъ, изъ 4 корвете 2 брига, 2 гоелете, 5 ратны пароброда, 8 превозны бродова и 125 оманьи лађа. 2) за Америку: изъ 2 фрегате, 1 корвете, 7 бригова, 4 гоелете, 2 пакетне и 3 превозне лађе, 12 ратны пароброда и 48 оманьи лађа.

ПОЛИТИЧНЫЙ ПРЕГЛЕДЪ.

У Бечу 23. Јануара. На паризскимъ конференціама заступаће Аустрію нѣг. превосходителство министеръ цар-

скогъ дома и иностраны Дѣла, грофъ Буоль. Онъ ће одпудовати у Паризъ у почетку мѣсеца Фебруара. Нѣга ће тамо пратити дворски и министеріални савѣтници, баронъ Майзебургъ и господинъ Клецель. Русію ће заступати грофъ Орловъ и баронъ Бруновъ.

— Изъ Петербурга пишу подъ 13. Јануара слѣдујуће: „Наданъ о миру, коѣ е честопоменутимъ изясненѣмъ „Журнала де С Петербурга“ тако оячало, нашло е кодъ оны редова жительство коѣ е ратъ найвећма тиштао, найвеће одобренъ. Ратна пакъ партая, коя е у своемъ очекиваню преварена, искалюе свое срце на Енглеску велећи: „Што се одложило, то се нѣе зато јошъ заборавило; Енглеска ће найпосле пасти сама у ону провалу, кою е она Русіи спремила. Јошть одъ почетка овогъ рата сирѣчь приписивали су Енглеской главну кривицу истога, и „Съверна Пчела“ примѣчавала е јошть пре две године доста ясно и разумително, да ће Енглеска, ако Русія престане бити морска сила, онда подкопавати свога саперника на мору, Француску. Може бити да су ове рѣчи руске јошъ пре почетка пролећне войне на источномъ мору и на другимъ мѣстима произвеле пожелано дѣйство.

— „Найпрайзише цайтунгъ“ пише: Данасъ намъ доноси званичный органъ аустрійскогъ правительства: „Естерайхше кореспонденць“, слѣдујуће:

У Бечу 20. Јануара. Данасъ у подне скупили су се кодъ министра Иностраны Дѣла, грофа Буола, пуномоћници Аустріе, Француске Енглеске, Высоке Порте и Русіе и подписали су єданъ протоколь, кои ће предходителномъ преговараню о миру (прелиминарномъ миру) обвєзателну силу дати, и у комъ е у начєлу утврђєно, да се примиріе има заклучити. Формално подписанъ прелиминарногъ мира слѣдоваће у Паризу, гдѣ ће конференціе найдалѣ до три неделъ дана започети.

„Най-прайзише цайтунгъ“ умствуе о овой депєши овако:

„Енглеска е дакле попустила одъ свога противлєня, коѣ е она у првѣй ма подизала противу подписаня овогъ протокола. Она е сирѣчь съ почетка хтєла, да се Русія јошъ пре подписаня тогъ протокола обвєже, да прима пету тѣчку (гласєћу о другимъ „особєнымъ условіама“) по толкованю енглескомъ. Међутимъ было е яснода, Енглеска нѣе имала никакво право, чинити такова позднія зактеваня, почемъ е она аустрійске предлоге јошть пре, него што су оправлѣни у Петербургъ, просто одобрила. Тога е ради Енглеска свое зактеванъ и порекла, и јуче поменутый протоколь у Бечу подписала.

Тиме е съ друге стране наравно само єдна формална незгода и неприлика уклонѣна. И на самимъ конференціама быће доста спора и неспоразумлѣня, и то не само о петой тѣчки, и премда е сва прилика, да ће намъ конференціе миръ донети, ипакъ се то као сасвимъ извѣстно неможе узети.

Што се пакъ тиче участвованя Прайске у конференціама, то повторавамо мы оно исто, што смо и съ почетка јошть казали. Берлинскій кабинетъ по мишлєню и сматраню нашемъ неће одрѣћи свое садѣйствованъ при преговорима, ако остане силе то нѣно участвованъ же-

ле. Али ствари засадъ нестое доиста тако, да ће Пруска за ово учествованѣ молякати, или да ће га купити. О моляканю не нужно доиста ни говорити; али Прайска несме участвованѣ свое на конференціама одкупити валь- да тиме, што ће се обвезати, да ће подпомоћи неке планове западны сила противъ Русіе. Догодъ е рать трајало, испало е прайской политики за рукомъ, да остане неутрална и да не пристане ни узъ едну ни узъ другу страну; па садъ кадъ се завађене силе оће да помире и сложе, да мы іошть примимо обвезателства, коихъ се послѣднице и пространство неможе унапредъ ни предвидити? То бы было одъ Прайске сасвимъ много зактевано. Као што већ рекосмо, Прайска бы могла на конференціама участвовати, савѣтовати се и у заєдини съ осталима заключена чинити; ако се пакъ Прайской дає то право подъ несносимъ и штетнимъ условіама, онда е боль, да га и нема. Мы ћемо онда чекати на развитакъ стварій, кои ће се при великимъ незгодама преговарана може быти наскоро тако покренути, да ће онда сви пожелити, да буде и Прайска на конференціама заступана.“

„Ендепандансъ белжъ“ увѣрава по едной телеграфской депеши изъ Беча, да е князь Горчаковъ при подписиваню протокола зактевао, да се Пруска позове на саучаствованѣ у конференціама. Грофъ Буоль подпомага е то зактеванѣ, енглескій и французскій посланикъ пакъ одговорили су, да ће у томе предмету наставлена одъ свога правительства зактевати.

— „Конституционель“ труди се данасъ у едномъ полуваничномъ чланку доказати, да Француска и са гледишта матеріалне користи има пуногъ основа, быти задовольна са овимъ ратомъ. Главный е сажрай овогъ чланка одъ прилике овай: „Француска нетреба да жали, што е неизбѣжне жертве принела, кое е жертве ню рать съ Русіомъ стао. Величина, и готово тако рећи претежность, кою е она одъ последнѣ две године у савѣтима Европе придобила, и войничка слава, коя нѣне заставе увѣнчава, довольно іой накнађую ратне трошкове. Али нѣ ни то све. Валя и матеріалне користи у рачунъ узети, кое намъ будућность спрема, и то збогъ ревности, коіомъ смо мы наша трговачка и матеріална одношеня на истоку неговали. Већ се и садъ могу познати сѣйни изгледи, кои се нашой земљи отвараю. Француска у овомъ рату врло е знатно умложила свою паробродну флоту. Лађе, кое су за рать спремне, остаће намъ и у миру, и последнѣ две године учинила е Француска многовидна познанства и започела е имати великій саобраштай са свымъ точкама црногъ и средиземногъ мора. „Овай саобраштай“ — вели тай чланакъ далъ, — „преживиће оне догађае, кои су га произвели, и наше лађе неће поборавити оне нове путове, на коима су оне заєдно са нашимъ флотама пролазиле. А наипосле, што е може быти и найважнѣ — пренеле су наше лађе хилядама Француза на оне обале, кои ће, подстрекавани предумзвателнимъ духомъ, нашой трговини нове путове правити, кои ће тамошнѣ краеве са нашимъ нравима, законами и езыкомъ упознати. и мало по мало и наше обычае завести. У течаю овогъ рата основали су Французи выше населя на црномъ мору, коя ће тамо и остати.“

— Еданъ дописатель „Естер. Цайт.“ явля изъ Цариграда подъ 14. Януара, да тамо іошть непрекидно траю конференціе; по настояваню лорда Стратфорда позванъ и еданъ пуномоћникъ и дѣловодитель одъ стране подунавски княжества, и за тогъ заступника означаваю бывшегъ сенатора влашкогъ, Крецульска, кои у Цариграду живи.

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕПЕШЕ.

У Паризу 24. Януара „Монитеръ“ доноси списакъ пуномоћника, кои ће се на предстоѣнемъ конгресу у Паризу скупити, и то:

За Француску: Грофъ Валевскій и бароъ Буркней.

За Аустрію: Грофъ Буол-Шауенштайнъ и баронъ Хибнеръ.

За Енглеску: Грофъ Кларендонъ и грофъ Ковлей.

За Русію: Грофъ Орловъ и баронъ Бруновъ.

За Сардинію: Г. Масимо д'Азелью.

За високу Порту: Али-паша и Мехмедъ Ђемил-бей.

У Марселию 23. Януара. Лађа „Индусъ“ стигла е изъ Цариграда и донела е вѣсти одъ 12. Януара. Найважнѣя вѣсть та, да се међу баши-божуцима у Шумли великій нередъ и изступленя догодила.

У Лондону 21. Януара. „Морнинг-постъ“ вели, да ће се скоримъ заключити примиріе на кратко и неизвѣстно време. Точна и ясна условія тогъ примирія іошть нису постављена; но она ће се по свой прилици ограничити само на сувоzemну войну, будући е сударъ на мору постао немогућнимъ и будући е блокада руски пристаништа, ако се миръ до одкравленя леда на источномъ мору не бы заключіо, за Енглеску као уговарајућу силу преко нужна, кое се съ друге стране и са самимъ обичайнимъ правомъ слаже.

У Лондону 24. Януара. „Морнинг-постъ“ явля, да су стигла извѣстія, да су све броднице у Севастополю разорене.

— У Цариграду 16. Януара. Као што се гласа, одобрила е висока Порта еданъ проєктъ реформе (преустроєня) коимъ се турско државно устройство изъ основа изменюе, кое точно опредѣлява одношенѣ разны у Турской постоећи верозакона и у комъ е изречено, да Христіяни могу свако државно званіе получитьи.

У Триесту 22. Януара. Данасъ е стигао овде князь црногорскій заєдно са княгиньомъ.

Изъ Дрезде телеграфираю „Ендепандансу“ слѣдуюће: Саксонска неће на Франкфуртской саюзной скупштини подпомоћи безусловно приманѣ аустриески предлога. Но све већма растећа вѣроятность, да ће се миръ доиста заключити, уклониће на свакій начинъ ово затезанѣ неутралны држава.

Течай новаца: Дукати, 5. ф. ор. 4 кр. за банне. цв. 9½.

О Г Л А С И.

(1—3) Како е Петаръ Алексийъ бѣнаръ родомъ изъ Турске овде у Гургусовцу безъ наслѣдника умро; то Судъ Овружја Гургусовачкогъ отвараюћи сходно §. 199. поступка судейскогъ надъ истомъ массомъ стѣцшште, позыва све оне поверителъ кои што изъ исте массе тражити имаю да му се до 27. дана месеца Фебруара 1856. пріаве, а уедно овимъ огласомъ позыва и све сроднике реченогъ покойника, кои што изъ массе у име наслѣдіа тражити имаю, да му се за годину и еданъ данъ са свыма право ньюво осведочаваюћима доказима пріаве; еръ ће Судъ по истеченію реченогъ времена по надлежности поступити са овомъ массомъ.

№ 237. Изъ засѣданія Суда Окруж. Гургусовачкогъ, 21. Јануара 1856. у Гургусовцу.

(1—3) Судъ Окружја Гургусовачкогъ обзваное свакоме кога се тиче, да е на основу 199. §. грађанскогъ поступка судейскогъ, стецшште надъ цѣлымъ покретнымъ и непокретнымъ иманѣмъ почившегъ Живадина Петровића быв. дунцерица оvd. отворено; и зато се свакій, кои бы што одъ покойника ма коимъ правомъ тражити имао, овимъ позыва, да се до 2. дана мѣсеца Марта 1856. године, са своимъ потраживанѣмъ и доказима, кое о томе има, Суду овомъ пріави; еръ у противномъ случаю Судъ ће массу ову по пріављнымъ и оправданнымъ тражибинама расположити, и свакога, кои бы што у исту массу положити имао, безъ призрѣнія на нѣгово неприављно право, по коме бы онъ одъ покойника примати имао, на исплату принудити.

Изъ засѣданія Суда Окруж. Гургусовачкогъ.

(3—3) Сходно рѣшенію ово-окружногъ Суда одъ 11. Марта пр. 1855. г. № 1211. има се сво непокретно иманѣ Г. Јована Миловановића, Помоћника Началничества Окруж. Шабачкогъ у селу Овилеуви, срезу П. Тамнавскомъ, овомъ Овружію постоеће, имено 125. плугова землѣ у одной огради постоеће и то пола зиратне а пола подъ ситномъ шумомъ, вепшшцима у 360 # цесс. прецѣнѣне, далъ една нѣва одъ 6 дана ораће землѣ поредъ

рѣке Тамнаве постоећа, и у 18. # цес. прецѣна, и 6 дана землѣ подъ забраномъ у Липовици, такође у 18 # цес. прецѣнѣне; за рачунъ исплате достављны интабулираны дугова нѣговы лицитандо продати.

Зато Началничество Окр. Шабачкогъ настоѣнимъ свакоме коме бы о томе знати надлежало, обявлюе, да ће се иста непокретна добра Г. Миловановића 1. 2. и 3. дана наступаюћегъ месеца Марта гек. год. продавати, и ономе трећій и последній данъ лицитаціе после подне у 4. сата по европейски уступити, кои за такова най-выше готовы новаца дати обећа.

На изложенимъ добрама Г. Миловановића, постое слѣдуоће интабулаціе, и то:

I. Кассе пушиларне Суда Окружја Шабачкогъ за - - - 420 талира

II. Милована Тадића изъ Вальва - - - - - 150 # цес.

III. Милоша Мрцаиловића изъ Београда за - - - - - 210 # цес.

IV. Р. Аксентіа Срећковића Помоћника Началничества Окружја Вальвскогъ - - - - - 200 талира

(3—3) По одобрено надлежне Ваше Власти, имаће се идућега лета, нова Црква у селу Богатићу, Срезу Мачванскомъ, Окружја Шабачкогъ градити; по имаюћемъ плану, она ће 16½ фатій дугачка, 7½ фатій широка, изъ темеля до крова 7 фатій висока са 9 фатій високимъ до крста торњемъ снабдѣвена, и одъ тврдогъ матеріяла подигнута быти. Погодба за грађенѣ исте, има се явной лицитаціи подверћи; па како се по рѣшинію овога Началничества 5. Марта тек. год. на лицу мѣста такова лицитаціа отвара, на којой ће се грађевина овоме уступити, кои се исту по найумѣреніой цѣви саградити прими, и кои поредъ познате и доказане способности и 200 # цес. кауціе пре и после лицитаціе за сигурность у депозитъ положити; или баръ сигурино емство имати може тако се сви майстори и грађеприматели позываю, да у нареченый данъ лицитаціа подъ горенаведеномъ примѣтбомъ присутствую, када ће како планъ, тако и условія на грађенѣ ово односећа се, видити и чути моћи. А међутимъ свакій се данъ одсадъ у о-

бичне часове канцеларійске, истый планъ и условія разсматрати даю.

Стецышшта се отвараю:

При суду окр. Краинскогъ надъ иманѣмъ Спасоя Тодоровића 8. Фебруара ов. г.

При суду окр. Крушевачкогъ надъ иманѣмъ почив. Радоице Спасовића изъ В. Главе 10 Фебруара ов. г.

Л и ц и т а ц и е

Началн. окр. Подринскогъ, продаваће добра задуженогъ Ђоке Бошковића жителя тамошнѣгъ 13. 14. и 15. Фебруара ов. г.

Управителство вар. Београда продаваће кућу поч. Станка Живковића лебцедера ц. кр. аустр. поданика 13. 14. и 15. Фебруара ов. г.

Началн. окр. Крагуевачкогъ продаваће добра Николе Благовића изъ г. Трешнѣвице ср. Јасеничкогъ 2. 3. и 4. Фебруара. о. г.

Судъ вар. Београда позыва поверителъ Петра Кара-Николића трговца оvd., да му се 27. Фебруара погодбе ради са поменутиѣмъ Петромъ пріаве, за кои е онъ Судъ молио.

Судъ окр. Пожаревачкогъ прогласіо е Стояна Стоимировића изъ Средиѣве, Живка Мирковића изъ в. Градишта и Марка Радинковића изъ г. Крушевице за распикуће.

(3—3) Подписаный зна такавъ прѣкій лекъ противъ зубоболъ, да безъ икаквогъ боола и безъ да се зубъ мора вадити, учини, да зубоболя прође и да выше нигда тай зубъ пезаболе.

Петаръ Корай

Швайцеръ Цукерпекеръ

У дућану кодъ подписаногъ налази се на продаю пайфини сапуна, мирисавы зейтина и помада изъ енглески фабрика, а нарочито мирисавы водица паризкогъ хижѣнскогъ друштва, кое нигда нису овамо на продаю доношене, и кое, (съ неколико капльица у чаши воде умиваюћи се) подмлађую кожу на рукама и образу.

ТАНАСИЕ СТОЯНОВИЊЪ

Верберинъ,

обитава на Терезіама у кући г. А. Смића